

मेरो-मेरोको देह-अभिमान छोडेर ब्रह्मा बाबाको कदममा कदम राख

आज बाप-दादाले आफ्ना चारै तर्फका श्रेष्ठ ब्राह्मण आत्माहरूलाई देखिरहनु भएको छ । ब्राह्मण अर्थात् ब्रह्मा मुख वंशावली । हरेक ब्राह्मण आत्माको भाग्यलाई देखेर बापदादा पनि हर्षित हुनुहुन्छ । हरेक ब्राह्मण आत्मालाई जन्मदै स्वयं ब्रह्मा बाबाद्वारा मस्तकमा स्मृतिको तिलक लागेको छ । स्वयं भगवान् तिलकधारी बनाउनु हुन्छ । साथ-साथै हरेक ब्राह्मण आत्मालाई पवित्रताको महामन्त्रद्वारा लाइटको ताज धारण गराउनु हुन्छ । साथ-साथै हरेक ब्राह्मण आत्मालाई विश्व कल्याणकारी आत्मा बनाएर जिम्मेवारीको ताज धारण गराउनु हुन्छ । डबल ताज छ साथै भगवान् स्वयं आफ्नो दिल तख्तनशीन बनाउनु हुन्छ । जन्मदै तिलक, ताज र तख्तधारी बन्दछौ । यस्तो श्रेष्ठ भाग्य सारा कल्पमा कुनै आत्मालाई हुन सक्दैन । हामी ब्राह्मण जन्मदै यति भाग्यवान् बन्छौ, यस्तो श्रेष्ठ भाग्यको स्मृति रहन्छ ? तिमी ब्राह्मणहरूको निशानी दुनियाँले कृष्णको रूपमा देखाएका छन् । उनी विश्वका राजकुमार हुन् त्यसैले राज्यको निशानी तिलक, ताज, तख्त दिन्छन् । फेरि पनि उनलाई सानैमा तिलक ताज, तख्त मिल्दैन, तर तिमी ब्राह्मणहरूलाई तिलक, ताज र तख्त तीनै वटा मिल्छ । परमात्मा बाबाद्वारा यी तीनै प्राप्तिहरू हुनु— यो केवल ब्राह्मणहरूको भाग्यमा छ । बापदादाले देखिरहनु भएको थियो— मेरा बच्चाहरूको कति ठूलो भाग्यको सितारा हरेकको मस्तकमा चम्किरहेको छ । यस्तो भाग्यको सितारा तिमीले स्वयंमा देख्छौ ? सदा चम्किरहेको देखिन्छ या कहिले धेरै राम्रो चम्किन्छ अनि कहिले सिताराको चमक कम हुन जान्छ ? यो भाग्यको सितारा विचित्र सितारा हो । बापदादाले तिमी सबै बच्चाहरूलाई जहिले पनि देख्दा, मिल्दा, हरेक बच्चाको मस्तकमा सितारा चम्किरहेको देखेर हर्षित हुनुहुन्छ । सितारा चम्किँदा चम्किँदै चमक कम किन हुन जान्छ ? त्यसको कारणलाई तिमी सबैले राम्रोसँग जान्दछौ !

बापदादालाई बच्चाहरूको चार्ट देखेर हाँसो पनि लाग्छ, कुनै पनि बेला कसैसँग सोध— के बन्नु छ ? लक्ष्य के हो ? धेरै जसोको एउटै जवाफ हुन्छ— नम्बरवन बन्नु छ । सूर्यवंशी बन्नु छ । चन्द्रवंशी राजा राम-सीता पनि बन्न चाहँदैनन्, जब लक्ष्य सूर्यवंशी नम्बरवनको छ भने जस्तो लक्ष्य त्यस्तै लक्षण सदा सूर्यवंशीको देखिन आवश्यक छ । बच्चाहरूको लक्ष्य सूर्यवंशीको छ अर्थात् सदा विजयीको छ, नम्बरवन सूर्यवंशीको निशानी हो सदा विजयी । सूर्यको कलाहरू कमबेसी हुँदैन । उदय हुन्छ अनि अस्त हुन्छ, चन्द्रवंशीको जस्तो कलाहरू कम हुँदैन । सूर्यवंशको निशानी हो सदा एकरस र सदा विजयी चन्द्रवंशीलाई क्षत्रिय भनिन्छ, क्षत्रिय जीवनमा कहिले हार हुन्छ, कहिले जीत हुन्छ । कहिले सफलता स्वरूप अनि कहिले मेहनत स्वरूप । युद्ध गर्नु अर्थात् मेहनत गर्नु । चन्द्रवंशीको कलाहरू एकरस हुँदैन, त्यसैले लक्ष्य र लक्षणलाई समान बनाऊ । जसरी लक्ष्य राखेका छौ बाबा समान बन्ने । हरेक बच्चाले यही भन्छन्— बाबा समान बन्नु छ । बाबा सदा सहज विजय स्वरूप हुनुहुन्छ । यदि एकरस अवस्था छैन भने के नम्बरवन बन्न सक्छौ ? वा नम्बरवारमा आउँछौ ? एउटा हुन्छ नम्बरवन अनि अर्को हुन्छ नम्बरवार । आफैसँग सोध— म नम्बरवन हुन्छु वा नम्बरवारको लिस्टमा छु ? नम्बरवन अर्थात् फलो ब्रह्मा बाबा ।

बापदादा सहज साधन बताउनु हुन्छ— फलो गर्नमा मेहनत कम लाग्छ । ब्रह्माको पाउ अर्थात् कदम, हर कार्य कदम रूपी पाउको निशानी हो । कदममा कदम राखेर चलन सहज हुन्छ । नयाँ बाटो खोज्नु पर्दैन, पाउ माथि पाउ अर्थात् कदममा कदम राख्नु छ । जुनसुकै कार्य गर्दा पनि चाहे मनसा संकल्प गर्छौ, चाहे बोली बोल्छौ, चाहे कर्ममा सम्बन्ध-सम्पर्कमा आउँछौ, हर कर्म गर्नु भन्दा पहिला यो सोच— जुन कर्म म ब्राह्मण आत्माले गरिरहेको छु/गराइरहेको छु, के यो ब्रह्मा बाबा समान छ ? ब्रह्मा बाबाको संकल्प के थियो ? मेरो संकल्प पनि त्यसै अनुसार छ ? हर बोली ब्रह्मा बाबा समान छ ? यदि छैन भने नगर । नसोच,

२०७२ असोज २४ आइतबार ११-१०-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १२.१२.९८ मधुबन नबोल, नगर। यस्तो नहोस् ब्रह्मा बाबाको कदम एक अनि बच्चाहरूको कदम अर्को, जे लक्ष्य छ, मंजिल छ बाबा समान बन्ने, त्यो कसरी हुन्छ ? यदि ब्रह्माको हर कदम समान कदममा कदम फलो गर्दै चलयौ भने एक त सदा आफूलाई सहज पुरुषार्थी अनुभव गर्छौ, अनि सदा सम्पूर्णताको मंजिल समीप अनुभव गर्छौ।

ब्रह्मा बाबा समान अर्थात् सम्पूर्णताको मंजिलमा पुगनु। ब्रह्मा बाबा वतनमा तिमी सबै बच्चाहरूलाई सम्पूर्ण अव्यक्त फरिश्ता बन्न आह्वान गरिरहनु भएको छ। ब्रह्मा बाबाको आह्वानको गीत वा मधुर आह्वानको आवाज सुन्नमा आउँदैन ? ‘आऊ बच्चे, मीठे बच्चे, छिटो-छिटो आऊ’ यो गीत वा बोली सुन्नमा आउँछ ? ब्रह्मा बाबाको आवाज सुन, क्याच गर। ब्रह्मा बाबा यही भन्नुहुन्छ— बच्चाहरूले ९९ सालको सम्बन्धमा धेरैले सोच्छन्, के होला ! यस्तो होला, त्यस्तो होला..... यस्तो हुन्छ वा हुँदैन..... ! यो हुन्छ ! – यस्तो सोचमा धेरै रहन्छन्। यस्तो त हुँदैन ! कहिले सोच्छन् हुन्छ, कहिले सोच्छन् हुँदैन। यसरी होला होलाको गीत गाइरहन्छन् तर आफ्नो फरिश्तापनको, सम्पन्न सम्पूर्ण स्थितिमा तीव्रगतिबाट अगाडि बढ्ने श्रेष्ठ संकल्प कम गर्छन्। होला, के होला ! यो होला-होलाको गीत धेरै गाउँछन्। बाबा भन्नुहुन्छ— जे सुकै होस्, तिम्रो लक्ष्य के हो ? जे हुन्छ त्यो हेर्ने र सुन्ने लक्ष्य छ वा ब्रह्मा बाबा समान फरिश्ता बन्ने छ ? त्यसको तयारी गरेका छौ ? प्रकृतिले आफ्नो जस्तो सुकै रंग रूप देखाओस्, तिम्री फरिश्ता बन, बाबा समान अव्यक्त रूपधारी बनेर प्रकृतिको हर दृश्यलाई देख्नको लागि तयार छौ ? प्रकृतिको हलचलको प्रभावबाट मुक्त फरिश्ता बनेका छौ ? आफ्नो स्थितिको तयारीमा लागेका छौ वा के होला, के होला – यही सोचमा लागेका छौ ? के कुनै पनि परिस्थिति अगाडि आयो भने तिम्री प्रकृतिपति आफ्नो प्रकृतिपतिको सीटमा सेट हुन सक्छौ वा अपसेट हुन्छौ ? यस्तो के भएको होला ? यस्तो भयो, यस्तो भयो.... यसै दृश्यको समाचारमा व्यस्त हुन्छौ वा सम्पन्नताको स्थितिमा स्थित भएर कुनै पनि प्रकृतिको हलचललाई उडिरहेको बादल समान अनुभव गर्छौ ?

त्यसैले ब्रह्मा बाबाले बच्चाहरूसँग सोधिरहनु भएको छ— म समान फरिश्ता सदाकालको लागि बनेका छौ ? किनकि तिम्री बच्चाहरू व्यक्तमा रहेर अव्यक्त बन्नु छ। तिम्री भन्छौ— बाबा त अव्यक्त हुनु भयो, हामीलाई पनि यस्तै अव्यक्त बनाइ दिनुहोस्। ब्रह्मा बाबा भन्नुहुन्छ— पहिला आफूले आफैँसँग सोध, जुन विश्व कल्याणको जिम्मेवारीको ताज बाबाले पहिराउनु भएको छ, त्यो सम्पन्न गरेको छु ? विश्व कल्याणकारी, विश्वको कल्याण सम्पन्न भयो ? ब्रह्मा बाबा त अव्यक्त यसैले बन्नु भयो— बच्चाहरूलाई विश्व कल्याणको कार्य दिएर बन्धनबाट पनि मुक्त भएर सेवाको रफ्तार तीव्र गराउनको लागि निमित्त बन्नु थियो। जसको प्रत्यक्ष स्वरूप चारैतर्फ देखिरहेका छौ। चाहे देशमा, चाहे विदेशमा अव्यक्त ब्रह्माद्वारा तीव्रगति भएको छ र हुनु पनि छ। सेवामा तीव्र गतिको निमित्त आधार ब्रह्मा बाबालाई बन्नु थियो। तर राज्य अधिकारी केवल एक ब्रह्मा बाबा मात्र बन्नु छैन, साथमा बच्चाहरूले पनि राज्य अधिकार लिनु छ। त्यसैले साकारमा निमित्त तिम्री साकार रूपधारी बच्चाहरूलाई बनाउनु भएको छ। तर अन्तमा तिम्री सबै बच्चाहरूलाई व्यक्तमा अव्यक्त फरिश्ता बनेर विश्व कल्याणको सेवाको रफ्तार तीव्र गरेर समाप्ति अनि सम्पन्न हुनु छ र गर्नु छ।

ब्रह्मा बाबा भन्नुहुन्छ— के ९९ मा समाप्ति गरौं ? प्रकृतिलाई एउटा ताली बजाउने बित्तिकै प्रकृति त तयार छ। के फरिश्ता समान डबल लाइट बनेका छौ ? कम से कम १०८ यस्ता सदा विजयी बनेका छौ, जो कुनै पनि प्रकारको व्यर्थ र नेगेटिभ संकल्प, बोली वा कर्म अर्थात् सर्व सम्बन्ध-सम्पर्कमा पास छौ ? व्यर्थ वा नेगेटिभ – यही बोभले सदाकालको लागि डबल लाइट फरिश्ता बन्न दिँदैन। त्यसैले ब्रह्मा

२०७२ असोज २४ आइतबार ११-१०-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १२.१२.९८ मधुबन

बाबा सोध्नुहुन्छ- यस बोभुवाट हल्का फरिश्ता बनेका छौ ? अन्डरलाइन गर- सदा । कम से कम १०८ ले त सदा फरिश्ता जीवनको अनुभव गरून् तब भनिन्छ ब्रह्मा बाबा समान बन्नु । बाबा सोध्नुहुन्छ- ताली बजाउँ ? या २००० मा ताली बजाउँ, २००१ मा ताली बजाउँ, कहिले बजाउँ ? के सोचेका छौ ? ताली बजेपछि बन्छु, यस्तो ? के सोच्दछौ- ताली बज्छ त्यतिखेर बन्छौ ? के हुन्छ ? बजाउँ ताली ? भन तयार छौ ? पेपर लिउँ ? त्यतिकै कहाँ हुन्छ र, पेपर लिउँ ? टीचर्स बताऊ- पेपर लिउँ ? सबै छोड्नु पर्छ । मधुबन निवासीले मधुबन छोड्नु पर्छ, ज्ञान सरोवर निवासीले ज्ञान सरोवर, सेन्टर निवासीले सेन्टर, विदेशीले विदेश, सबै छोड्नु पर्छ । एवररेडी छौ ? यदि एवररेडी छौ भने हातको ताली बजाऊ । एवररेडी ? पेपर लिउँ ? भोलि एनाउन्समेन्ट गरू ? वहाँ गएर छोड्ने होइन । वहाँ गएर अलिकति ठीक गरेर आऊ, होइन । जहाँ छु, त्यहीं छु । यस्तो एभररेडी । आफ्नो अफिस पनि होइन, खाट पनि होइन, कोठा पनि होइन, दराज पनि होइन । यस्तो नभन अलिकति काम छ, दुई दिनमा गरेर आउँछु । होइन । आदेश आदेश नै हो । सोचेर हुन्छ भन । नत्र भोलि आदेश निकलन्छ, कहाँ जाने हो, कहाँ नजाने हो । निकालौं अर्डर, तयार छौ ? त्यति हिम्मतका साथ हुन्छ भनिरहेका छैनौ । सोचिरहेका छन् अरू एक दिन मिले त राम्रो हुन्थ्यो । म बिना यो हुँदैन, त्यो हुँदैन, यस्तो व्यर्थ संकल्प पनि नगर । ब्रह्मा बाबा ट्रान्सफर हुँदा के सोच्नु भयो- म बिना के होला ? चल्छ, चल्दैन । एउटा डाइरेक्शन त दिउँ, डाइरेक्शन दिनुभयो ? आफ्नो सम्पन्न स्थितिद्वारा डाइरेक्शन दिनुभयो, मुखबाट होइन । यस्तो तयार छौ ? अर्डर मिल्यो अनि छोडे पछि छुट्यो । हलचल गरौं ? यस्तो गर्नु छ, यो बताइदिन्छु । अर्डर हुन्छ, सोधेर होइन, मिति फिक्स गर्दिन । केवल अचानक अर्डर हुन्छ- आऊ । यसलाई भनिन्छ डबल लाइट फरिश्ता । अर्डर भयो अनि चल्थो । जसरी मृत्युको अर्डर भयो भने के सोच्छौ, सेन्टर हेरौं, दराज हेरौं, जिज्ञासु हेरौं, एरिया हेरौं.... ! आजकल त मेरो मेरोमा एरियाको भ्रमेला धेरै भएको छ, मेरो एरिया ! विश्व कल्याणकारीको के हदको एरिया हुन्छ ? यो सबै छोड्नु पर्छ । यो पनि देहको अभिमान हो । देहको भान फेरि पनि हल्का चीज हुन्छ, तर देहको अभिमान यो धेरै सूक्ष्म हुन्छ । मेरो-मेरो यसलाई नै देहको अभिमान भनिन्छ । जहाँ मेरो हुन्छ नि त्यहाँ अभिमान अवश्य हुन्छ । चाहे आफ्नो विशेषताप्रति होस्- मेरो विशेषता हो, मेरो गुण हो, मेरो सेवा हो, यी सबै मेरोपन- यो प्रभु प्रसाद हो, मेरो होइन । प्रसादलाई मेरो मान्नु, यो देह अभिमान हो । यो अभिमान छोड्नु नै सम्पन्न बन्नु हो । त्यसैले जे वर्णन गछौं फरिश्ता अर्थात् न देह-अभिमान, न देह-भान, न भिन्न-भिन्न मेरोपनको नाता, फरिश्ता अर्थात् यो हदको नाता खतम । अब के तयारी गछौं ? ब्रह्मा बाबाको आवाज ध्यान दिएर सुन, आत्मान गरिरहनु भएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ- समाप्तिको नगाडा बजाउन त धेरै सहज छ, जहिले चाह्यो बजाउन सकिन्छ, कम से कम सत्ययुग आदिको ९ लाख त एवररेडी छौ हैन ! चाहे नम्बरवार होउनु, नम्बरवन त थोरै हुन्छन् । कम से कम १०८ नम्बरवन, १६ हजार नम्बर टू, ९ लाख नम्बर श्री । यति त तयार बनून् । राजधानी त तयार हुनु पर्छ ।

अहिले रिजल्टमा बापदादाले देख्नु भयो- वर्तमान समय मायाको स्वरूप नेगेटिभ र व्यर्थ संकल्प धेरैजसोमा छ । विश्व कल्याणकारीको स्टेज हो- सदा बेहदको वृत्ति होस्, दृष्टि होस् र बेहदको स्थिति होस् । वृत्तिमा अलिकति पनि कुनै आत्माप्रति नेगेटिभ या व्यर्थ भावना नहोस् । नेगेटिभ कुरालाई परिवर्तन गर्नु त्यो अलग चीज हो । जो स्वयं नेगेटिभ वृत्ति हुन्छ उसले अरूको नेगेटिभलाई पनि पोजेटिभमा चेन्ज गर्न सक्दैन । त्यसैले हरेकले आफ्नो सूक्ष्म चेकिंग गर्नु पर्छ- वृत्ति, दृष्टि सबैप्रति सदा बेहद र कल्याणकारी छ ? अलिकति पनि कल्याणको भावना बाहेक हदको भावना, हदको संकल्प, बोली सूक्ष्ममा पनि समाहित भएको त छैन ? जुन सूक्ष्ममा समाहित हुन्छ, त्यसको निशानी हो- समय वा समस्या आउँदा त्यो सूक्ष्म स्थूलमा आउँछ । सदा ठीक रहन्छ तर समय आएपछि त्यो इमर्ज हुन्छ । फेरि सोच्छन् यो त हो नै यस्तै ।

२०७२ असोज २४ आइतबार ११-१०-२०१५ प्रातः मुरली “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज १२.१२.९८ मधुबन
यो कुरा नै यस्तै हो। यो व्यक्ति नै यस्तो हो। व्यक्ति त्यस्तो हो तर मेरो स्थिति शुभ भावना, बेहदको
भावना छ या छैन ? आफ्नो गल्तीलाई चेक गर। बुझ्यौ ?

कुरालाई नहेर, आफूलाई हेर। ९९ मा यो मनमा धुन लगाऊ जुन ब्रह्मा बाबाको कदम छ, ब्रह्माबाबा
समान मेरो हर कदम होस्। ब्रह्मा बाबासँग सबैको प्यार छ नि। प्रिय व्यक्तिको नै अनुसरण गरिन्छ।
बाबा समान बन्नु नै छ। ठीक छ नि ! ९९मा सबै तयार हुन्छौ ? एक वर्ष छ, यो भयो, यो भयो....
यस्तो नसोच। यो त हुनु नै छ। पहिलेदेखि नै थाहा छ यो हुनु छ, बाबा समान फरिश्ता बन्नु नै छ।
बुझ्यौ ? गछौ ? हैन ? गर्न सक्छौ ? एक वर्षमा तयार हुन्छौ या ६ महिनामा तयार हुन्छौ ? तिमीलाई
सम्पन्न बन्नको लागि ब्रह्मा बाबाले पनि आह्वान गरिरहनु भएको छ र प्रकृतिले पनि प्रतीक्षा गरिरहेको
छ। ६ महिनामा एवररेडी बन। केही छैन ६ महिना नभए एक वर्षमा त बन। हलचलमा नआऊ,
अचल। लक्ष्य नछोड, बाबा समान बन्नु नै छ, चाहे जेसुकै होस्। चाहे कुनै ब्राह्मणहरूले हल्लाओस्,
ब्राह्मण रूकावट बनेर अगाडि आओस् फेरि पनि बाबा समान बन्नु नै छ। राम्रो लाग्यो यो राय ?
(बापदादाले सबैलाई हात उठाउन लगाउनु भयो र सबैको भिडियो, फोटो निकाल्न लगाउनु भयो) यो
फोटो सबैलाई पठाउँछु। यहाँको मुवीमा कोही छुट्न पनि सक्छ। वतनको मुवीमा त कोही छुट्न
सक्दैन। अच्छा !

बाबा भन्नुहुन्छ— एक सेकेण्डमा सबै विदेही बन्न सक्छौ ? अब एक सेकेण्डमा विदेही स्थितिमा स्थित
होऊ। (ड्रिल) अच्छा— अब देहमा आऊ। अब फेरि विदेही बन। यसरी सारा दिनमा बीच-बीचमा एक
सेकेण्ड मिल्यो भने पनि बारम्बार यो अभ्यास गरिराख। अच्छा।

सर्व श्रेष्ठ ब्राह्मण आत्माहरूलाई सदा ब्रह्मा बाबाको कदममा कदम राख्ने फलो फादर, आज्ञाकारी
बच्चाहरूलाई, सदा ब्रह्मा बाबा समान फरिश्ता स्थितिमा रहने समीप आत्माहरूलाई, सदा प्रकृतिपति बनेर
प्रकृतिको हरेक दृश्यलाई साक्षी भएर देख्ने अचल-अडोल आत्माहरूलाई, सदा बेहदको वृत्ति र दृष्टिमा
रहने भाग्यवान बच्चाहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवम् नमस्ते। बाहिर जस-जसले सुनिरहेका छन् चाहे
देशमा, चाहे विदेशमा, सबै बच्चाहरूलाई पनि विशेष यादप्यार। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई,
गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

वरदान:- श्रेष्ठ पालनाको विधिद्वारा वृद्धि गर्ने सर्वको बधाईको पात्र भव

संगमयुग बधाईद्वारा नै वृद्धि प्राप्त गर्ने युग हो। बाबाको, परिवारको बधाईद्वारा नै तिमी
बच्चाहरूले पालना पाइरहेका छौ। बधाईद्वारा नै नाच्दै, गाउँदै, पालना लिँदै, उड्दै गइरहेका
छौ। यो पालना पनि अनौठो छ। तिमी बच्चाहरू पनि विशाल दिलबाट, दयाको भावनाबाट,
दाता बनेर हर घडी एक अर्कालाई धेरै राम्रो, धेरै राम्रो भन्दै बधाई दिइराख— यही पालनाको
श्रेष्ठ विधि हो। यस विधिद्वारा सबैको पालना गरिरह्यौ भने बधाईको पात्र बन्छौ।

स्लोगन:- आफ्नो स्वभाव सरल बनाउनु नै समाधान स्वरूप बन्ने सहज विधि हो।